

Με αφορμή την απαγόρευση κυκλοφορίας από την κυβέρνηση, παρακαλώ, όλοι και όλες, ψάξτε λίγο και ας αναρωτηθούμε σχετικά:

1. Θυμάστε ποτέ μια περίπτωση που κάποιο μέτρο περιορισμού απεργιών να βγήκε, χωρίς να υμνεί το δικαίωμα σε αυτές, αλλά να δικαιολογείται στο όνομα της μη κατάχρησής του από μεμονωμένους “επαγγελματίες συνδικαλιστές”;
2. Θυμάστε ποτέ κανένα μέτρο ιδιωτικοποίησης και εξανδραποδισμού εκπαίδευσης και υγείας να ανακοινώθηκε χωρίς επαίνους για τη σημασία τους ως κοινωνικά αγαθά, αλλά και με καταγγελία των “λίγων” που αμαυρώνουν το λειτούργημά τους;
3. Μπορείτε να θυμηθείτε πότε ακούσατε για επιδοτήσεις στις επιχειρήσεις, χωρίς αυτό να γίνεται στο όνομα της απασχόλησης και με καταγγελία όσων “ελαχίστων” με τις υπερβολές τους, διώχνουν επενδυτές;
4. Θυμάστε ποτέ κάποιο μέτρο μείωσης μισθών ή πρόσθετων φόρων, που να μην πάρθηκε χωρίς ύμνους αλληλεγγύης στους ανέργους και διαπόμπευση εκείνων των “λίγων” που θέλουν τη βολή τους;
5. Μπορείτε να θυμηθείτε, κάποιο αντι-μεταναστευτικό μέτρο που να μη καταδικάζει το ρατσισμό και την ξеноφοβία με μεγάλα γράμματα, αλλά να επικαλείται ταυτόχρονα την “εγκληματικότητα” κάποιων;
6. Θυμάστε ποτέ να απαγορεύτηκε μια διαδήλωση, χωρίς να αναγνωρίζεται το δικαίωμά της, αλλά για λόγους πρόληψης έναντι δράσης “προβοκατόρικων” στοιχείων;
7. Θυμάστε μήπως σε ποια περίπτωση ανακηρύχθηκε κάποια χούντα, χωρίς να ορκίζεται στις ατομικές ελευθερίες των πολιτών και παράλληλα να καταγγέλλει “λίγα ανατρεπτικά” στοιχεία που κάνουν κατάχρηση και τελικά τις επιβουλεύονται;
8. Θυμάται κανείς ποτέ να μας πει αν κάποιο δικτατορικό ή αυταρχικό καθεστώς, ανακηρύχθηκε, δηλώνοντας πως ο βασικός σκοπός του είναι η κατάργηση όλων των ελευθεριών και η εξόντωση της πολιτικής και συνδικαλιστικής δράσης;
9. Θυμάται κανείς να κηρύχτηκε ποτέ επιθετικός πόλεμος που να μην επικαλέστηκε η χώρα που τον ξεκινούσε το δικαίωμα της άμυνας απέναντι σε απειλές, αλλά και να μη κατήγγειλε την “πέμπτη φάλαγγα” στο εσωτερικό της που υπονόμει την κοινή εθνική προσπάθεια;
10. Εν τέλει, σας παρακαλώ πολύ, θυμάται να μου πει κανείς πότε η αστική τάξη αποδείχτηκε ηλίθια και ανόητη στις πράξεις της ενάντια στην εργατική τάξη και την κοινωνία, ούσα ταυτόχρονα αδίστακτη, ωμή και ικανότατη να εκμεταλλεύεται και αυτή την αφέλεια των αντιπάλων της;

Ας μη το συνεχίσουμε άλλο, αλλά δε θέλουμε πιστεύω να θυμούνται ποτέ τα παιδιά μας, ότι υπήρξαν σήμερα αριστεροί άνθρωποι που πρόθυμα και ασυλλόγιστα, στο όνομα της υγείας του λαού (την ώρα που η εξουσία την δολοφονεί) και άλλων αγιότατων πραγμάτων, είπαν ΝΑΙ σε μια [γενική πρόβα επιβολής Οργουελιανών καθεστώτων](#) νόμου και τάξης από μεριάς του κεφαλαίου